

нега били обезчестени и други 6 момичета, които, теже се нахвъргали въ кладенци.

Кратковръченното черно тегло на мнимите турски робини, е било много по тежко и по ужасно от онова на въчините дъйствителни робини. При всичко че се изминаха вече 22 г. от тогава, обаче, пострадали са, също и зрителките пакъ не могат да задържа сълзи си когато рассказват за тези звърства.

Жените и дъщерите следът приказанието на Юлейанъ паша, ако и да не са вечно убивани наред като мъже, ня пакъ тукъ-тамъ са досега погубени. Женския лагер се намиралъ при латинския гробища. Тукъ жените и дъщерите три дни безъ храна преминали. Войниците имъ носили вода въ саки пълна съ нечистотии; ня много жени отъ жаждата преширили и били принудени да пият отъ водата, вода, размесена съ кръвъ.

На 21-и край лагера прекарали около 40—50 д. мъже граждани и селяни уловени и навързани съ въжя. Жените се впуснали да поговорятъ коя съ мъжа си, коя съ брата си или баща си, но не имъ се позволило да приближатъ до тяхъ. Турците ги закарали при шагара на Юлейанъ паша и застреляли така както били навързани. Следъ освобождението, навързаните кости още се тркаляли по поляната и тогава прибрани отъ гражданините. Въ същия денъ следъ обядът, войниците се наредили отъ двѣ страни въ угновата бахия, сключили сабите си, а жените една следъ друга, преминавали отдолу и станали, формални робини.

Гараулътъ, който презъ нощта отъ изгръмванието на Саллабашовия спиртъ билъ избъгналъ въ лагера при войската, сутрената на 22-и пакъ обиколилъ жените и почналъ да се распорежда за отправянието имъ къмъ Карабунаръ. Между жените и дъщерите които вълизали до 10,000 д. имало само трима мъже: дядо Койо Объсника, дядо Василь и единъ селянинъ, ня по коя причина и тъ не са погубени, никой неможи да определи. — Янула, синътъ на дядо Коя убили; дълговръченния членъ въ мезлиша X. Христодула на улицата заклади, а синътъ му Димитра на късове съсъкли и въ кладенца нахвъргали; правителствения ковчежникъ Деча Георгакиевъ проболи и, онези даже, които ежедневно разни благодъяния имъ правили, небили пощадени, а отъ самите благодътелствовани лица, погубени.